

Landsfundur Javnaðarflokksins 1997

Ov stutt tíð til landsfund

– Fríggjakvöld og leygardagur eru ov stutt tíð at halda landsfund í, heldur Jóannes Eidesgaard, formaður Javnaðarflokksins

EIRIKUR LINDENSKOV

Landsfundurin hjá Javnaðarflokkinum var hesaferð eitt sindur øðrvísi, enn hann hevur verið seinnu árin. Ein broyting er sjálvandi tann, at flokkurin frá at hava staðið við landsins ábyrgd seinastu mongu árin, nú er størsti andstöðuflokkur.

Onnur broyting er eisini, at Jóannes Eidesgaard hesaferð á fyrsta sinni fekk høvi at koma við formansfrágreiðing, tí hann varð valdur til formann á landsstevnu í fjør.

Vit hava hitt Jóannes Eidesgaard, og biðið hann um viðmerkingar eftir fundin.

– Starvsnevndin valdi

hesaferð at skipa fundin eitt sindur øðrvísi, enn vanligt. Vit hildu, at kjakið ofta tykist heldur tilvildarligt, tá ávís evni ikki beinleiðis verða viðgjørd. Nú veit eg væl, at landsfundurin er høvið, sum vanligu limirnir í flokkinum hava at siga sín- a meining, og soleiðis skal tað eisini verða. Men fyri

at fáa kjakið enn konstruktivari, settu vit nakrar bólkur at fyrirleita ymisk evni, sigur Jóannes Eidesgaard.

Hesir bólkur arbeiddu við kommunumálum, við fiskivinnu og fiskiídnaði, við trivnaðarmálum, og ein fjórði bólkur arbeiddi við oljuídnaði – og tann týðning, hesin kann hava á før-

oyska samfelagið. Landsfundurin náddi ikki at viðgera hetta evnið, men tað verður tikið upp aftur á seinni landsfundi í heyst ella á eini stevnu, sum bara verður um hetta evnið.

Jóannes Eidesgaard heldur, at hetta var ein skilagóður at halda landsfund, og hann ivast ikki í, at starvsstjórnin fer at taka tákittin upp aftur.

Men tað er eitt annað, sum Jóannes Eidesgaard aftur hesaferð hevur konstatert.

– Tíðin til landsfund er alt ov stutt. Vit byrja fríggjakvöld og halda á til leyg-

arkvöldið. Hetta er ikki nóg long tíð, og tað vísir seg eisini, at okkurt altíð verður lagt eftir.

Jóannes Eidesgaard hevur sæð, at hinir flokkarnir klára at halda sín landsfund upp á ein dag, men tað er als eingin møguleiki til tess í Javnaðarflokkinum.

– Spurningurin er so, um vit skulu halda fundin í tveir heilar dagar, ella sum nú fríggjakvöld og leygdag og so taka sunnudagin við. Okkurt má í øllum førum gerast, sigur hann.

Ikki rætt at íløgustuðulin skal vera grundarlagið

EIRIKUR LINDENSKOV

– Tað eru serliga tveir trupulleikar, ið finga Javnaðarflokkinn at taka fiskiflotan og fiskivinnuna upp á landsfundinum. Annar er stóðan hjá fiskiskipaflokkinum, sum má takast upp, sigur Jóannes

Eidesgaard. – Fiskiflotin koyrir so illa, at høvuðsgrundarlagið undir honum er íløgustuðulin. Hetta er jú púra galið, og tá hevur flotin als ikki ráð at endurnýggja seg.

– Vit vita væl, at landsstýrið arbeidir við hesum

trupulleika, men ein politiskur flokkur sum okkara, má sjálfandi hava sítt boð upp á, hvussu hesin trupulleikin kann loysast, soleiðis at vit fáa besta kvalitetsfiskin á land.

– Traditionelli fiskiídnaðurin gevur umleið eina mill-

iard í inntøku. Men tað sum var skelkandi at hoyra, vóru sjónarmiðini hjá John Smith um, at vit í veruleikanum eiga at fáa einar tvær til triggjar milliardi úr hesum fiski við at framleiða eina lættlívkaða vøru – eina vøru, sum ikki hevur so

høgt viðgerðarvirði, men sum hevur góðan söluprís, eitt nú ísað fløk.

– Men so vóru eisini onnur sjónarmið frammi, ið vístu á góðskingina. – Størri fiskiídnaður, sum gevur meira av sær, sigur Jóannes Eidesgaard, sum heldur, at kanska bæði sjónarmiðini eru røtt.

– Men hetta krevur so neyvari stýring og neyðugt samstarv millum marknað og sölulið. Men eg haldi, at pláss skal vera fyri báðum.

– Samstundis haldi eg, at tað er skelkandi at kunna staðfesta, at vit ikki hava

havt rætta bygnaðin í fiskivinnuni, og at hetta hevur kostað okkum so dýrt.

– Flotin yvirleivir sum sagt av íløgustuðli, og fiskivinnan á landi klárar seg heldur ikki – her er nakað rívdandi galið, sigur Jóannes Eidesgaard, sum ikki trýr upp á universalløysnina hjá Fólkaflakkinum, sum gevur kostnaðarstöðinum alla skuldina.

– Trupulleikin er nógv størri enn so, heldur hann.

– Tað kostar at útbúgva ungdommin - men vit vilja gjalda tað!

Pensjónistar, sum bara fáa fólkapensjón og samhaldsfasta skulu stuðlast beinleiðis við at hækka ískoytið til ávísar pensjónistar, og korini hjá okkara lesandi ungdomi skulu endavendast

EIRIKUR LINDENSKOV

– Vit fegnast sjálfandi um, at Samhaldsfasti nú er farin at virka, tí hetta hevur verið eitt sera stórt stríðsmál hjá Javnaðarflokkinum, sigur Jóannes Eidesgaard.

– Men á landsfundinum kom týðuliga fram, at vit

skulu gera nakað við pensjónsviðurskiftini hjá teimum, sum bara hava fólkapensjónina og samhaldsfasta at dúva uppá. Hetta kann loysast við, at vit hækka »viðbótina til ávísar pensjónistar« samstundis sum vit sjálfandi eisini skulu hækka samhaldsfasta.

– Nú hevur Kristian Magnussen, landsstýrismaður í almannamálum víst á, at Samhaldsfasti als ikki er so samhaldsfaster, tá øll fáa sama útgjaldið. Hann heldur, at bara tey, ið einki annað fáa, áttu at fingið úr samhaldsfasta.

– Tað samhaldsfasta við

hasum grunninum er júst tað, at øll gjalda í grunnin. Summi – tey ið forvinna meira, gjalda meira, meðan onnur gjalda minni. Men øll fáa tað sama úr grunninum – reiðarin og fiskimaðurin, ella tann, ið hevur verið heimagangandi alt sitt lív. Jóannes Eidesgaard vísir

á, at tað verður ringt at fáa eina skipan til nøkur fá, sum øll á henda hátt skulu gjalda í. Hann heldur, at tað Kristian Magnussen hugsar um, heldur man vera okkurt sum líkist hugskotinum frá Javnaðarflokkinum um at hækka »viðbótina til ávísar pensjónistar«.

– Gera vit tað, so fáa vit betri samskið til tey, sum í dag bara hava fólkapensjónina og samhaldsfasta, sigur Jóannes Eidesgaard.

– Eg má siga sum er, at eg ótadist, tá eg hoyrði framløguna hjá SU um stöðuna hjá teimum lesandi, sigur Jóannes Eidesgaard.

– Serliga væl dámdi mær at hoyra argumentið, at ein í læga í ungdommin ikki er ein byrði, men ein fløga í framtíðina. Tí veruleikin er tann, at øll eru ikki eins væl fyrri at fara undir útbúgving.

– Eitt er tað, at summi hava betur møguleika fyrri at verða stuðlað av foreldrum, sum hava ráð til tað, meðan onnur foreldur ikki megna tað. Hitt er bústaðarmynstrið. Øll hava ikki eins góðar møguleikar at fara undir útbúgving, sum eitt nú ungdomurin í Havn.

Jóannes Eidesgaard sigur, at hann tekur fullt undir við sjónarmiðinum, sum Eileen Jørgensen førði fram fyrri SU, og hann ætlar at virka fyrri, at broytingar komu í.

– Tí, hvat er meira sjálvsagt, enn at vit skulu stuðla ungdommin at útbúgva seg, spyr hann. Vit fáa bara gagn burtur úr hesum – her verður einki spilt burtur.

Men Jóannes Eidesgaard staðfestir, at vit eru komin út í eitt álvarsligt vandamál – vit skulu hjálpa, tí vit skulu uppfylla kravið um, at øll skulu hava sama rætt til útbúgving. Tað kostar, men vit vilja gjalda tað, sigur formaður Javnaðarflokksins.

Kor teirra lesandi skulu betrast. Kravið er, at øll skulu hava sama rætt til útbúgving, og tá skal tað vera líka mikið, hvussu fíggjarstöðan er og hvør í landinum búgva

